

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ ἐορτὴ τῆς μνήμης τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρὸς τὴν προσκυνηματικὴν τάξιν καὶ τὴν λοιπὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτοῦ τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, τὴν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν 20^{ήν} Φεβρουαρίου/4^{ην} Μαρτίου 2012.

Οὕτω κατ' ἀρχάς τό Σάββατον ἀφ' ἐσπέρας τὴν 13.45 μ.μ. ἀνεγνώσθη ἡ θ' ὥρα εἰς τὸν μοναστηριακὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἐν συνεχείᾳ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, οἱ Ἀγιοταφῖται, προεξάρχοντος τοῦ ἡγουμένου αὐτῶν Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου κατήλθον εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἐγένετο προϋπάντησις, θυμίαμα καὶ προσκύνησις εἰς τὸ ἱερόν προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ τροπάριον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ...».

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν προσκύνησις εἰς τὸν λίθον τοῦ ἀγγέλου καὶ τὸν Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον. Ἠκολούθησεν εἴσοδος εἰς τὸ Καθολικόν, εὐλογία ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, κροῦσις τῶν σημάντρων, προσκύνησις τῶν Ἀρχιμανδριτῶν καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, θυμίαμα ὑπὸ τῶν διακόνων ἀνά τὰ προσκυνήματα καὶ ὁ Μέγας Ἐσπερινός μετὰ κεκραγαρίων καὶ Ἀρτοκλασίας.

Ἐντόπιοι κάτοικοι τῶν Ἱεροσολύμων, μοναχαὶ καὶ προσκυνηταὶ παρηκολούθησαν τὸν ἐν τῷ Καθολικῷ Ἐσπερινὸν ἐν κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ.

Λήξαντος τοῦ Ἐσπερινοῦ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, οἱ Ἀγιοταφῖται ἀνῆλθον εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτῶν.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, τὴν Κυριακὴν, ἔλαβε χώραν ἡ κάθοδος τὴν 7.00 π.μ. εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Καθολικόν, ἡ κροῦσις τῶν σημάντρων, τὸ ψάλσιμον τοῦ «ἄνωθεν οἱ προφηταὶ», ἡ ἔνδυσις τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Προικοννήσων κ. Ἰωσήφ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν παρεπιδημούντων, παρουσίᾳ δέ καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Ληξάσης τῆς θείας Λειτουργίας, ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ σολέως τοῦ Καθολικοῦ ἡ λιτανεία τῶν ἁγίων εἰκόνων, διελθοῦσα πρῶτον τρεῖς πέριξ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἀκολουθῶς δέ διὰ τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως καὶ τῶν πέριξ τοῦ Καθολικοῦ ἐξωτερικῶς Ἁγίων Προσκυνημάτων καὶ καταλήξασα ἔμπροσθεν τοῦ

Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλος ἀνέγνωσε τήν σχετικήν εὐαγγελικήν περικοπὴν καί ἐκ τῶν εὐχῶν τοῦ Τριωδίου τό «αἰωνία ἡ μνήμη» τῶν ἀειμνήστων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων καί πάντων τῶν προασπισαμένων τῆς ἀγίας καί σεπτᾶς εἰκόνας καί τό «ἀνάθεμα» κατ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἡμφεσβήτησαν, προσέβαλον, κατέστρεψαν αὐτάς ἢ ἡρνήθησαν τήν ἀλήθειαν αὐτῶν καί κατὰ πάντων τῶν αἵρετικῶν.

Μετά τό τέλος τῆς λιτανείας ἐγένετο πανηγυρική ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα, τῶν κωδῶνων κρουομένων. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς Ἀγιοταφίτας καί πάντας τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ, θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν, ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν», ψάλλει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον, τήν Α' Κυριακὴν τῶν ἀγίων Νηστειῶν ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ὁ τῆς Ὁρθοδοξίας Χριστεπώνυμος λαός τοῦ Κυρίου τήν προσκύνησιν καί ἀναστήλωσιν τῶν ἀγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων, τήν γενομένην παρά τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ καί τῆς μητρὸς Αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἀγίου ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τήν ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου τούτου τῆς Ἐκκλησίας γεγονότος ἐωρτάσαμεν καί ἡμεῖς εὐχαριστιακῶς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῳ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ὁ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἀγών τῶν ἀγίων θεοφόρων καί ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρξεν ἀγών ἐφάμιλλος τῶν δι' αἵματος ἀναδειχθέντων ὁμολογητῶν καί μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκωθέντος καί ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ δι' Οἰκουμενικῶν Συνόδων δογματικὴ διατύπωσις καί θεολογικὴ θεώρησις τῆς προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων περιεχαράκωσε καί ἐστερέωσεν ἀσφαλῶς τήν σῶζουσαν καί θεραπεύουσαν τήν τετραυματισμένην τῶν ἀνθρώπων φύσιν, Ὁρθόδοξον ἡμῶν πίστιν. Ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἀρνούμενους καί διαβάλλοντας τήν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «Τοῦ ἀοράτου καί ἀσώματου καί ἀπεριγράπτου καί ἀσχηματίστου Θεοῦ, τίς δύναται ποιήσασθαι μίμημα;... ἐπεὶ δέ ὁ Θεός, διὰ σπλάχνα ἐλέους Αὐτοῦ, κατ' ἀλήθειαν γέγονεν ἄνθρωπος διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν... καί κατ' οὐσίαν ἀληθῶς γέγονεν ἄνθρωπος καί «τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη», ἐθαυματούργησεν, ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη, ἀνελήφθη καί πάντα ταῦτα κατ' ἀλήθειαν γέγονεν καί ὠράθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐγράφη (ἐξεικονίσθη) εἰς ὑπόμνησιν καί διδαχὴν ἡμῶν».

Κατὰ δέ τόν Μέγαν Βασίλειον «πρὸς τό πρωτότυπον φέρει ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνης. Διὰ τοῦτο ἐν σχέσει, τιμῶντες τῆς εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί ἀπάντων τῶν Ἀγίων, ἵνα αὐτῶν δεδραγμένοι, μήποτε νῦν, δυσσεβεῖα ὑπαχθεῖν».

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμποντες καί πάλιν εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «ὁ πῆξας ἀσάλευτον τήν Ἐκκλησίαν, Κύριε, καί πύλαι Ἰδοῦ ταύτης οὐ κατίσχυσαν, Αὐτός τήν εἰρήνην Σου παράσχου τῷ λαῷ Σου

καί παντί τῷ κόσμῳ, ἵνα Σέ πάντες εἰλικρινῶς, ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ προσκυνῶμεν καί δοξάζωμεν».

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένος ὁ καιρός τῆς νηστείας».

Εὐλογηθέντες πάντες ὑπό τοῦ Πατριάρχου, ἀνεχώρησαν δοξολογοῦντες τόν θεόν δι' ὅσα θαυμάσια ἐχάρισεν αὐτοῖς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/bIa9IMENhjk>

ngg_shortcode_0_placeholder